

MODTAGET

27 SEP. 2000

J.nr.: 97-132/350-0029
MJ

STORSTRØMS AMTSRÅD

J.nr. 8-70-51-361-9-2000

26 SEP. 2000

Afgørelse

i sagen om vedligeholdelse af et beplantningsbælte
ved Kalvehave i Langebæk Kommune, Storstrøms Amt.

Storstrøms Amt har den 14. april 2000 meddelt Grundejerforeningen Kalvehave Færgegård påbud indeholdende "en forskrift for den fremtidige vedligeholdelse" af et beplantningsbælte øst for et sommerhusområde på matr.nr. 1gn og 1go Kalvehave Færgegård. "Forskriften", der i amtets afgørelse beskrives som et lovliggørelsespåbud i forhold til et vilkår stillet for en i 1961 meddelt dispensation fra standbyggelinien, stiller krav om beskæring og øvrig vedligeholdelse af beplantningsbæltet. Afgørelsen er påklaget til Naturklagenævnet af grundejerforeningen, Danmarks Naturfredningsforening lokalkomiteé samt en sommerhusejer.

Den 10. januar 1963 meddelte ministeriet for kulturelle anliggender en entreprenør dispensation fra den dagældende bestemmelse i naturfredningsloven om strandbyggelinien. Der blev opstillet 4 vilkår herfor, som blev krævet tinglyst på ejendommen, hvilket skete med deklaration af 3. april 1964. Der blev bl.a. fastsat følgende vilkår:

"Umiddelbart op til grundskellene mellem disse og skovarealet udlægges et 6 m bredt beplantningsbælte bestående af hvid- og rødtjørn, slåen, ulfrøn, ^ohøg og tørstetræ. Der skal være en indbyrdes afstand af 1½ m mellem de plantede træer m.m., og der skal ved tilplantningen anvendes træer m.m. af en til udplantning passende alder. Beplantningsbæltet skal være fællesareal for parcellerne, og pasning og vedligeholdelse påhviler samtlige grundejere."

Der er ikke i afgørelsen og dermed i den tinglyste deklaration fastsat noget om beplantningsbæltets nærmere vedligeholdelse.

Som påtaleberettiget er i deklARATIONEN indsat ministeriet, Naturfredningsforeningen, Fredningsnævnet, amtet, kommunen (sognerådet) samt ejeren af hovedparcellen.

Efter det oplyste modtog amtet i 1991 beklagelser fra en sommerhusejer over beplantningsbæltets beskæring, men amtet besvarede henvendelse ved at henvise til grundejerforeningen. Efter en henvendelse fra grundejerforeningen meddelte amtet i 1997 foranlediget af Danmarks Naturfredningsforening, som havde opfordret grundejerforeningen til at overholde deklARATIONEN, at den foretagne beskæring af beplantningen ikke var i strid med deklARATIONEN.

I 1998 rettede Danmarks Naturfredningsforening henvendelse til fredningsnævnet med en anmodning om at få sagen behandlet, idet foreningen fandt, at deklARATIONEN blev overtrådt.

Amtet foretog herefter en revurdering af sagen og foretog i 1998 og 1999 besigtigelser af området. Det fremgår af amtets afgørelse, at man her konstaterede, at "beplantningsbæltet ud for de sydligste parceller fortsat fremtræder meget uensartet og landskabeligt uheldigt". Det fremgår ligeledes, at amtet ved en fornyet gennemgang af sagen blev opmærksom på et brev fra 1962 fra fredningsnævnet til ministeriet for kulturelle anliggender angående de forhandlinger, der gik forud for ministeriets afgørelse i 1963, og hvoraf det bl.a. fremgår, at beplantningsbæltet også "skal skærme bebyggelsen mod friarealet".

Amtet har på denne baggrund fundet med den påklagede afgørelse at kunne stille påbud om den fremtidige vedligeholdelse af beplantningsbæltet, herunder om højde og beskæring.

Grundejerforeningen har som begrundelse for sin klage gjort gældende, at man finder, at tiden er løbet fra beplantningsbæltet og at en højde på 2 m i øvrigt måtte være tilstrækkeligt.

Danmarks Naturfredningsforening har som begrundelse for sin klage anført, at amtets påbud ikke er i overensstemmelse med den oprindelige deklARATION og dens intentioner, idet foreningen ikke finder, at beplantningsbæltet bør beskæres til under 2,5 m, samt at beskæringen maksimalt bør foretages hvert andet år.

Den private sommerhusejer har ønsket at fremkomme med indsigelse mod afgørelsen.

Naturklagenævnets formand har på nævnets vegne, jf. naturbeskyttelseslovens § 81, stk. 3, truffet følgende afgørelse:

Amtets afgørelse er truffet efter naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5, hvorefter amtet skal påse, at vilkår, der er fastsat i tilladelser, overholdes. Efter lovens § 78, stk. 4, er sådanne tilsynsafgørelser ikke som sådan omfattet af klageadgangen til Naturklagenævnet, men nævnet vil kunne tage stilling til det underliggende retsforhold, det vil i dette tilfælde sige til spørgsmålet om, hvorvidt der overhovedet foreligger et ulovligt forhold.

Det bemærkes indledningsvis, at klagen fra sommerhusejeren må afvises fra realitetsbehandling, idet han ikke er klageberettiget, jf. naturbeskyttelseslovens § 86.

Naturklagenævnet skal ikke tage stilling til, om den i 1963 truffede afgørelse med de heri stillede vilkår er hensigtsmæssig, idet denne afgørelse må stå ved magt, indtil der efter de nugældende regler for området måtte kunne og i givet fald ville blive truffet en ny afgørelse.

Der er som vilkår fra den i 1963 meddelte dispensation fastsat vilkår om bl.a. etablering af et beplantningsbælte, herunder om dets bredde og om de plantearter, det skal bestå af, samt om den indbyrdes afstand mellem planterne. Det vil derfor ikke være muligt efter dette vilkår, der er tinglyst på ejendommen, at fjerne det etablerede beplantningsbælte.

Der er derimod ikke i de fastsatte vilkår stillet nogen krav om beplantningsbæltets højde, og der er om vedligeholdelsen af det etablerede beplantningsbælte alene stillet krav om, at vedligeholdelsen påhviler grundejerforeningen.

Amtet har derfor ikke haft hjemmel i afgørelsen af 1963 eller i den deklaration, hvormed de for afgørelsen fastsatte vilkår efterfølgende er tinglyst, til i en generel forskrift at stille særlige krav til grundejerforeningens vedligeholdelse, og amtets afgørelse af 14. april 2000 ophæves herefter.

Der er ikke med denne afgørelse taget stilling til, hvilke konkrete påbud amtet som tilsynsmyndighed vil kunne meddele i relation til be-

plantningsbæltets opretholdelse med den i de tinglyste vilkår forudsatte beplantningsmæssige sammensætning og karakter.

Der er endvidere ikke taget stilling til eventuelle spørgsmål i relation til hegnslovgivningen.

Mikkel Schaldemose

Mikkel Schaldemose
Viceformand

Marianne Jensen

Marianne Jensen
Specialkonsulent

33 95 88 56